

به نام خدا

انثایم خانوادگی

(شاه چهار داستان)

آلیس مونرو

مترجم: شیرین محمدی

انتشارات سیمرغ خراسان

سرشناسه: مانرو، آلیس، ۱۹۳۱ - م.

Munro, Alice

عنوان و نام پدیدآور: اثاثیه خانوادگی (شامل چهار داستان) / نویسنده آلیس مونرو؛ مترجم شیرین محمدی.

مشخصات نشر: مشهد: سیمرغ خراسان، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۲۰۸ ص.؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۱۱۵-۲۷-۸

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

یادداشت: کتاب حاضر ترجمه داستانی از کتاب «Family furnishings: selected stories».

۱۹۸۱-۲۰۱۴ اثر آلیس مانرو است.

یادداشت: کتاب حاضر نخستین بار با عنوان «پیشروی عشق» با ترجمه‌ی نسرین طالبی توسط انتشارات غنچه

در سال ۱۳۹۴ ترجمه و منتشر شده است.

عنوان دیگر: پیشروی عشق.

موضوع: داستانی کانادایی - قرن ۲۰م.

موضوع: ۲۰th century -- Canadian fiction --

شناسه اثر: ده‌بندی، شیرین، ۱۳۶۱ - مترجم

رده‌بندی ده‌بندی: ۱۲۳۱۸ پ.م/۹۱۹۹/۳ PR

رده‌بندی دیویی: ۸۱۱.۱۴

شماره کتابشناسی ملی: ۸۴۳۳۸

WWW.SIMORGHEKHOROSHAAN.IR

۰۹۱۵۷۰۰۱۰۳۰

۰۲۱۸۱۷۶۱۰۳۰

عنوان کتاب: اثاثیه خانوادگی

نویسنده: آلیس مونرو

مترجم: شیرین محمدی

ناشر: انتشارات سیمرغ خراسان

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۸

قطع: رقعی / شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۱۱۵-۲۷-۸

قیمت: ۳۰۰۰۰ تومان

فهرست

عنوان	صفحه
مقدمه	۴
اثاثیه خانوادگی	۹
نفرت، دوستی، خواستگاری، عشق، ازدواج	۵۳
پل معلق	۱۲۵
آسایش	۱۶۷

مقدمه

آلیس آن مونرو ۱۰ ژوئیه ۱۹۳۱ در کانادا به دنیا آمد. پدرش کشاورز و مادرش معلم مدرسه بود. او نویسندگی را از نوجوانی شروع کرد و اولین داستانها را در هفت سالگی نوشت. به نام «ابعاد یک سایه» در سال ۱۹۵۰ زمانی که هنوز دانشجوی دانشجو بود، به عنوان «مشتاق» مشاغل را چون پیشخدمتی و تصدی کتابخانه را تجربه کرده بود و حتی زمانی که در مزرعه تنباکو مشغول به کار بود. با این حال در سال ۱۹۵۱ دانشگاه را ترک کرد و ازدواج کند. در سال ۱۹۶۳ به ویکتوریا نقل مکان کرد و کتابفروشی «کتاب مونرو» را افتتاح کرد که هنوز مشغول به کار است.

مونرو به ویژه در داستانهای اولیه اش به مضامینی چون بلوغ و کنار آمدن با خانواده پرداخته است. اما با گذر سن، توجه او به میانسال و تنهایی بیشتر شده است. زادگاه مونرو شهر کوچک وینگم در استان بریتانیای کبک و فضای داستانهایش هم غالباً شهرهای کوچک این ایالت است. داستانهایش معمولاً روندی آرام دارند، ولی حادثه‌ای در زیر این سطح آرام جریان دارد که مونرو در طول داستان با ظرافت از آن رازگشایی می‌کند و در پایان خواننده را شگفت زده برجا می‌گذارد. مضامین خود را از زندگی روزمره مردم انتخاب می‌کند و نگاه ویژه‌ای به مسائل و جزئیات زندگی زنان دارد. اگرچه به مشکلات و دغدغه‌های دختران جوان علاقه دارد، در کتابهای اخیرش به مسائل زنان میانسال و سالمند توجه بیشتری نشان داده است. خاطره در داستانهایش نقش مهمی

دارد. شخصیت‌هایش را عمیقاً می‌شناسد و درباره زندگی آن‌ها تأمل می‌کند و دیالوگ‌ها را با مهارت به کار می‌گیرد. صداقت در بیان، زبان شفاف و روان و دقت در جزئیات از ویژگی‌های داستان‌های اوست. آلیس مونرو را یکی از «مقدسات ادبیات جهان» نام نهاده‌اند و منتقدان و نویسندگان، سبک ساده و برپیرایه و پیرنگ‌های چند لایه و شخصیت‌های ساده و دیالوگ‌های مناسب ستوده‌اند.

ویژگی اصلی نثر مونرو تأکید او بر محل وقوع داستان و شخصیت‌های زن پیچیده هستند. آثار او اغلب با آثار بزرگان ادبیات مقایسه شده و گفته می‌شود در آثار او، مثلاً آثار چرچیل خط داستانی درجه دوم اهمیت را دارد و تقریباً اتفاق خاصی در داستان رخ نمی‌دهد و اغلب تلنگری موجب دگرگونی زندگی شخصیت‌ها می‌شود.

مونرو درباره شیوه نویسندگی، خفا گفته است: «اغلب پیش از شروع نوشتن یک داستان، کلی با آن نشست و برخاست می‌کنم. به طور مرتب وقتی برای نوشتن ندارم، داستان‌ها مدام در ذهنم رژه می‌روند، تا جایی که وقتی شروع می‌کنم به نوشتن، کاملاً در آن غرق می‌شوم. آن روزها این غرق شدن را با یادداشت برداشتن انجام می‌دهم. چندین و چند دفترچه یادداشت دارم که با خط خرچنگ‌قورباغه پر شده‌اند، همه چیز را در آن می‌نویسم. دائم وقتی به این نسخه‌های اولیه نگاه می‌کنم با خودم می‌گویم واقعاً سودم دارند؟ می‌دانید من از آن نویسندگانی نیستم که از موهبت سرعت برخوردار هستند و سریع می‌نویسند.»

در دهم اکتبر ۲۰۱۳ آکادمی سوئد اعلام کرد که جایزه نوبل ادبیات به این نویسنده نام‌آور کانادایی تعلق می‌گیرد. او که در زمان اعلام این خبر ۸۲ ساله

بود یکصد و دهمین برنده جایزه ادبی نوبل، اولین کانادایی برنده این جایزه و سیزدهمین زنی بود که از ۱۹۰۱ تاکنون موفق به گرفتن این جایزه معتبر ادبی شد. پیش تر از این در یک دهه اخیر زنانی چون هرتا مولر و دوریس لسینگ این عنوان را از آن خود کرده بودند.

آلیس مونرو را یکی از تواناترین نویسندگان داستان کوتاه امروز می دانند. بسیاری بر این عقیده اند که مونرو جامعه کتابخوان آمریکای شمالی را با داستان کوتاه آشنایی داده است. البته خودش می گوید هرگز قصد نداشته صرفاً نویسنده داستان کوتاه باشد؛ فکر می کرده مثل همه رمان خواهد نوشت؛ ولی حالا دیگر می تواند نگاهی به مسائل برای نوشتن رمان مناسب نیست. دوست دارد پایان داستان را در ذهنش محسم کند، و مطمئن باشد مثلاً تا کریسمس آن را تمام خواهد کرد، و زنی داستان نویسنده ها چطور روی پروژه های طولانی مثل رمان با پایان باز کار می کنند.

بیشتر داستان های مونرو برای اولین بار در نشریه معتبر «نیویورکر» منتشر شده اند. آخرین داستانی که از مونرو در «نیویورکر» منتشر شد «آموندسن» بود که اوت سال ۲۰۱۲ چاپ شد. «زندگی عزیز»، آخرین مجموعه داستان مونرو بود.

مونرو نویسنده مجموعه داستان هایی مثل «رقص سایه ها»، «زندگی دختران و زنان»، «رازهای عیان» و «دوستان جوانی من»، «فکر کردی کی هستی؟» و «فرار» است.

زندگی زنان در روستاها و شهرهای کانادا از درون مایه های آثار اوست. بسیاری از منتقدان ادبی آثار مونرو را با آنتوان چخوف مقایسه می کنند. او پس از دریافت جایزه ادبی تریلیوم برای مجموعه داستان «زندگی عزیز»

عنوان کرد از دنیای نویسندگی خداحافظی کرده و گفت: «نه اینکه نوشتن را دوست نداشته باشم، اما به نظرم موقعی می‌رسد که حس می‌کنی به جایی رسیدی که دیگر می‌خواهی به زندگی‌ات به شکل دیگری نگاه کنی؛ و شاید وقتی به سن من برسی، دیگر دلتان نخواهد آن قدر تنها باشید که یک نویسنده تنه‌است. انگار حس کنی به پایان درستی در زندگی‌ات نرسیدی و بخواهی نیست اجتماعی شوی.»

www.ketab.ir